

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๗-๒๖๐/๒๕๕๑

ลูกจ้างเป็นพนักงานเสิร์ฟอาหาร ตีมีเปียร์ก่อนจะถึงเวลาเลิกงานเพียง ๕ นาที ไม่ปรากฏว่ามีอาการมีนเมาหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายจ้าง ไม่ปรากฏว่ามี ลูกค้าของนายจ้างตำหนิการปฏิบัติงานของลูกจ้าง ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการฝ่าฝืน ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานกรณีร้ายแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑๙ (๔) แต่เป็นการจงใจขัดคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓

แม้โจทก์จะขอให้จำเลยจ่ายดอกเบี้ยสำหรับค่าชดเชยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ก็ตาม แต่เพื่อความเป็นธรรม ศาลฎีกาเห็นสมควรให้จำเลยเสียดอกเบี้ยใน ค่าชดเชยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๙ นับแต่วันฟ้องได้

จาก คำพิพากษาศาลฎีกาคดีแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิลาวรรณ